

Mi könnyebb, azt mondani: „Bocsánatot nyertek bűneid”, vagy azt: „Kelj fel, és járj”?

Jézus isteni hatalmának egyik sokat emlegetett megnyilvánulása. Az Atya által küldött Jézus megbocsáthatta az ember bűneit. Számomra most azt a kérdést vetette fel ez az evangéliumi rész, hogy mi emberek, vajon könnyen – szívből jövően – kimondjuk-e, hogy megbocsájtok a másoknak. De nem is kellene kimondani, csak egyszerűen megtenni, úgy tenni, hogy a másik érezze: nincs harag? Igen, csak hogy a megbocsátásnak talán előfeltétele a bocsánatkérés... Vagy elegendő néha az is, ha olyan gesztusokat teszünk, úgy közeledünk, hogy a másik érezze a jobbítási szándékunkat? A valódi bocsánatkéréshez viszont kommunikálnunk, beszélünk kell egymással. Őszintén. Másképp nincs is értelme.

Ma, amikor emberi kapcsolatainkat a járványügyi körülmények sokszor a virtuális térbe számúzik, bizony nagyon fontos, hogy milyen az a kapcsolat, amelyet fenn tudunk tartani az elektronikus vívmányaink segítségével. Mert ott bizony nehezebb egy félrecsúszást kiegyenesíteni. A kérdés, hogy meg kell bocsátanunk, nem is kérdés, hisz' Jézusunk ezt tisztán és világosan meghagyta számunkra! Még bocsánatkérés nélkül is. Vélhetően az idei karácsonyunk a húsvéthoz hasonló „bezárkózós” ünnep lesz, nem tudunk szeretteinkkel, testvéreinkkel széles körben személyesen osztozni benne. Csak szűk családi körben tudjuk lélekben „lerendezni” ezeket a függő ügyeinket, hiszen ünnepejük az Emberfia születését, aki a Mennyei Atyától ezt a parancsot hozta: Szeresd felebarátodat, mint önmagadat! Nos, meg tudunk bocsátani önmagunknak? Akkor...

Ekler Attila, Érd

